

TREDJE PÅSKVECKAN

MÅNDAG DEN 20 APRIL

Läsning Apg 6:8–15

Stefanos, som var fylld av nåd och kraft, gjorde stora under och tecken bland folket. Då uppträdde några medlemmar i den synagoga som kallades De frigivnas (dit hörde folk från Kyrene, Alexandria, Kilikien och Asien) och började disputeras med Stefanos. Men de kunde inte hävda sig mot visdomen och anden i det han sade. Därför skickade de fram några som skulle säga att de hört honom yttra sig hädiskt om Mose och Gud. De hetsade upp folket och de äldste och de skriftlärd, och sedan kom de och grep Stefanos och förde honom till rådet. Där fick falska vittnen träda fram och säga: »Den här mannen angriper ständigt och jämt både denna heliga plats och lagen. Vi har hört honom säga att Jesus, han från Nasaret, skall förstöra denna plats och ändra på de seder och bruk som vi har från Mose.« Alla som satt i rådet gav noga akt på Stefanos och tyckte då att hans ansikte var som en ängels.

Responsoriepsalm Ps 119:23–24, 26–27, 29–30 (R. 1b)

R. Saliga de som vandrar efter Herrens lag
eller: Halleluja.

Furstar lägger råd mot mig,
men din tjänare begrundar dina stadgar,
ja, dina vittnesbörd är min lust,
de ger mig råd. R.

Jag berättade om mina vägar, och du svarade.
Lär mig dina bud.
Lär mig att förstå dina stadgars väg,
så vill jag begrunda dina under. R.

Låt lögnens väg vara fjärran ifrån mig,
och förunna mig din undervisning.
Jag har utvalt sanningens väg,
jag har bejakat dina lagar. R.

Halleluja Matt 4:4b

V. Människan skall inte leva bara av bröd
utan av varje ord som utgår ur Guds mun.

Evangelium Joh 6:22–29

När Jesus hade gett mat åt de fem tusen, såg lärjungarna honom komma gående på sjön. Nästa dag upptäckte folkmassan, som var kvar på andra sidan sjön, att det bara hade funnits en enda båt där och att Jesus inte hade följt med sina lärjungar i den utan att de hade gett sig av ensamma. Men det kom andra båtar från Tiberias och lade till nära platsen där man hade ätit brödet, det som Herren hade läst tacksägelsen över. När folket nu upptäckte att Jesus inte var där och inte heller hans lärjungar, steg de i båtarna och for över till Kafarnaum för att leta efter Jesus. De fann honom där på andra sidan sjön och frågade honom: »Rabbi, när kom du hit?« Jesus svarade: »Sannerligen, jag säger er: ni söker inte efter mig därför att ni har fått se tecken utan därför att ni åt av bröden och blev mätta. Arbeta inte för den föda som är förgänglig utan för den föda som består och skänker evigt liv och som Människosonen skall ge er. Ty på honom har Fadern, Gud själv, satt sitt sigill.« De frågade då: »Vad skall vi göra för att utföra Guds verk?« Jesus svarade: »Detta är Guds verk: att ni tror på honom som han har sänt.«

TISDAG DEN 21 APRIL

Läsning Apg 7:51 – 8:1a

Stefanos sade till folket, de äldste och skriftlärda: »Styvnackade är ni, oomskurna till hjärta och öron. Alltid gör ni motstånd mot den helige Ande, ni som era fäder. Finns det någon profet som era fäder inte har förföljt? De dödade dem som förutsade att den Rättfärdige skulle komma, och nu har ni förrått och mördat honom, ni som fick lagen utfärdad åt er av änglar men inte har hållit den.«

När de hörde detta blev de så ursinniga på Stefanos att de skar tänder. Men fylld av helig ande riktade han blicken mot himlen och såg Guds härlighet och Jesus som stod på Guds högra sida, och han sade: »Jag ser himlen öppen och Människosonen stå på Guds högra sida.« Då ropade de högt och höll för öronen, och alla störtade sig över honom på en gång och släpade ut honom ur staden för att stena honom. Vittnena lade sina mantlar framför fötterna på en ung man som hette Saul. Så stenade de Stefanos, som åkallade Herren och sade: »Herre Jesus, ta emot min ande.« Han föll på knä och ropade högt: »Herre, ställ dem inte till svars för denna synd.« Med de orden dog han. Också Saul tyckte det var riktigt att han dödades.

Responsoriepsalm Ps 31:3c–4, 6ab, 7b, 8a, 17, 21ab (R. 6a)

R. I dina händer lämnar jag min ande *eller* Halleluja.

Var mig en fast klippa,
en borg som blir min räddning.
Ty du är mitt bergfäste och min borg,
och du skall, för ditt namns skull, leda och föra mig. R.

I dina händer lämnar jag min ande,
du befriar mig, Herre, du sanne Gud.
Jag förtröstar på Herren,
jag vill jubla och vara glad över din nåd. R.

Låt ditt ansikte lysa över din tjänare,
hjälp mig i din nåd.
Lovad vare Herren,
som bevisat mig sin underbara nåd. R.

Halleluja Joh 6:35ab

V. Jag är livets bröd, säger Herren.
Den som kommer till mig skall aldrig hungra.

Evangelium Joh 6:30–35

Vid den tiden sade folket till Jesus: »Vilket tecken vill du göra, så att vi kan se det och tro på dig? Vad kan du utföra? Våra fäder åt mannat i öknen, så som det står skrivet: *Han gav dem bröd från himlen att äta.*« Jesus svarade: »Sannerligen, jag säger er: Mose gav er inte brödet från himlen, men min fader ger er det sanna brödet från himlen. Guds bröd är det bröd som kommer ner från himlen och ger världen liv.«

De bad honom då: »Herre, ge oss alltid det brödet.« Jesus svarade: »Jag är livets bröd. Den som kommer till mig skall aldrig hungra, och den som tror på mig skall aldrig någonsin törsta.«

ONSDAG DEN 22 APRIL

Läsning Apg 8:1b–8

En svår förföljelse började mot församlingen i Jerusalem, och alla utom apostlarna skingrades över hela Judeen och Samarien. Några fromma män begravde Stefanos och höll stor dödsklagan över honom. Men Saul for hårt fram mot församlingen. Han trängde in i hus efter hus, släpade bort män och kvinnor och lät sätta dem i fängelse.

De som hade skingrats vandrade omkring och predikade budskapet. Filippos kom till huvudstaden i Samarien och förkunnade Kristus för folket där. Alla lyssnade uppmärksam på hans ord när de hörde honom tala och såg de tecken han gjorde. Ty från många som var besatta for de orena andarna ut under höga rop, och många lytta och lama botades. Det blev stor glädje i den staden.

Responsoriepsalm Ps 66:1-3a, 4-7a (R. 1)

R. Höj jubel till Gud, alla länder *eller* Halleluja.

Höj jubel till Gud, alla länder,
lovsjung hans namn, ge honom ära och pris.
Säg till Gud: Hur underbara är inte dina gärningar. R.

Alla länder skall tillbe och lovsjunga dig,
de skall lovsjunga ditt namn.
Kom och se vad Gud har gjort.
Underbara är hans gärningar mot människor. R.

Han förvandlade havet till torrt land,
de vandrade rakt genom floden.
Då gladdes vi över honom,
han råder för evigt. R.

Halleluja Joh 6:40

V. Alla som ser Sonen och tror på honom
skall ha evigt liv, säger Herren.

Evangelium Joh 6:35–40

Vid den tiden sade Jesus till folket: »Jag är livets bröd. Den som kommer till mig skall aldrig hungra, och den som tror på mig skall aldrig någonsin törsta. Men som jag har sagt er: ni har sett mig och tror ändå inte. Alla som Fadern ger mig skall komma till mig, och den som kommer till mig skall jag inte visa bort. Ty jag har inte kommit ner från himlen för att göra vad jag själv vill utan för att göra hans vilja som har sänt mig. Och detta är hans vilja som har sänt mig: att jag inte skall låta någon gå förlorad av dem som han har gett mig, utan låta dem uppstå på den sista dagen. Ty detta är min faders vilja: att alla som ser Sonen och tror på honom skall ha evigt liv. Och jag skall låta dem uppstå på den sista dagen.«

TORSDAG DEN 23 APRIL

Läsning Apg 8:26–40

En ängel från Herren sade till Filippos: »Gå nu vid middagstiden ut på vägen som leder från Jerusalem ner till Gaza. Den ligger öde.« Han gick genast. Då kom där en etiopier som var mäktig hoveunuck hos kandake, den etiopiska drottningen, och hade ansvaret för hela hennes skattkammare. Han hade farit till Jerusalem för att tillbe Gud och var nu på väg hem och satt i sin vagn och läste profeten Jesaja. Anden sade till Filippos: »Gå fram till vagnen och håll dig intill den.« Filippos skyndade fram, och när han hörde mannen läsa profeten Jesaja frågade han: »Förstår du vad du läser?« — »Hur skulle jag kunna det utan att någon vägleder mig?« svarade mannen. Och han bad Filippos stiga upp och sätta sig bredvid honom. Skriftstället som han läste var detta:

*Liksom ett får som förs till slakt,
liksom ett lamm som är tyst inför den som klipper det
öppnade han inte sin mun.
Genom förödmjukelsen blev hans dom upphävd.
Vem kan räkna hans efterkommande,
när hans liv nu upphöjs från jorden?*

Hovmannen frågade Filippos: »Säg mig, vem talar profeten om — sig själv eller någon annan?« Filippos tog då till orda, och med skriftstället som utgångspunkt förkunnade han budskapet om Jesus för honom. När de färdades vägen fram, kom

de till ett ställe med vatten, och hovmannen sade: »Här finns vatten. Är det något som hindrar att jag blir döpt?« Han lät stanna vagnen, och båda två, Filippos och hovmannen, steg ner i vattnet, och Filippos döpte honom. När de hade stigit upp ur vattnet, ryckte Herrens ande bort Filippos, och hovmannen såg honom inte mer; han fortsatte sin resa, fylld av glädje. Men Filippos, visade det sig, hade kommit till Ashdod, och sedan gick han från stad till stad och förkunnade budskapet tills han kom till Caesarea.

Responsoriepsalm Ps 66:8–9, 16–17, 20 (R. 1)

Prisa, ni folk, vår Gud,
och låt hans lov ljuda högt,
ty han har bevarat vårt liv
och har inte låtit oss vackla. R.

Kom och hör, jag vill berätta för er,
ni alla som fruktar Gud,
om allt gott som Herren har gjort för mig. R.

När jag ropade till honom med min mun,
redan då var lovsång på min tunga.
Lovad vare Gud,
som inte har förkastat min bön
eller vänt ifrån mig sin nåd! R.

Halleluja Joh 6:51

V. Jag är det levande brödet,
som har kommit ner från himlen.
Den som äter av det brödet skall leva i evighet.

Evangelium Joh 6:44–51

Vid den tiden sade Jesus till folket: »Ingen kan komma till mig utan att Fadern som har sänt mig drar honom, och jag skall låta honom uppstå på den sista dagen. Det står skrivet hos profeterna: *Alla skall bli Guds lärjungar*. Var och en som har lyssnat till Fadern och lärt av honom kommer till mig. Men ingen har sett Fadern, utom den som har kommit från Gud; han har sett Fadern. Sannerligen, jag säger er: den som tror har evigt liv. Jag är livets bröd. Era fäder åt mannat i öknen och de dog. Men brödet som kommer ner från himlen är sådant att den som äter av det inte skall dö. Jag är det levande brödet, som har kommit ner från himlen. Den som äter av det brödet skall leva i evighet. Brödet jag skall ge är mitt kött, jag ger det för att världen skall leva.«

FREDAG DEN 24 APRIL

Läsning Apg 9:1–20

Saul, som ännu rasade av mordlust mot Herrens lärjungar, gick till översteprästen och bad att få med sig brev till synagogorna i Damaskus: om han fann några som hörde till Vägen, män eller kvinnor, skulle han få fångsla dem och föra dem till Jerusalem. Men när han på sin resa närmade sig Damaskus, omgavs han plötsligt av ett bländande ljussken från himlen. Han föll till marken och hörde en röst som sade till honom: »Saul, Saul, varför förföljer du mig?» Han frågade: »Vem är du, herre?» – »Jag är Jesus, den som du förföljer. Stig upp och gå in i staden, så får du veta vad du skall göra.« Hans reskamrater stod förstummade; de hörde rösten men såg ingen. Saul reste sig upp, men fast hans ögon var öppna kunde han inte se. De tog honom då vid handen och ledde honom in i Damaskus. Under tre dagar var han blind, och han varken åt eller drack.

I Damaskus fanns en lärjunge som hette Ananias. Till honom sade Herren i en syn: »Ananias!« Han svarade: »Ja, herre.« Herren sade: »Gå genast till Raka gatan, och fråga i Judas hus efter en som heter Saul och är från Tarsos. Han ber, och i en syn har han sett en man som heter Ananias komma in och lägga sina händer på honom för att han skall se igen.« – »Herre«, svarade Ananias, »jag har hört från många håll om den mannen och allt ont han har gjort mot dina heliga i Jerusalem. Och nu är han här med fullmakt från översteprästerna att gripa alla som åkallar ditt namn.« Men Herren sade till honom: »Gå, honom har jag utvalt till mitt redskap. Han skall föra ut mitt namn till hedningar och kungar och Israels folk, och jag skall låta honom veta hur mycket han måste lida för mitt namns skull.«

Ananias gav sig i väg och gick till Judas hus. Han lade sina händer på Saul och sade: »Saul, min broder! Herren själv, Jesus, som visade sig för dig på vägen hit, har sänt mig för att du skall få tillbaka din syn och fyllas av helig ande.« Då var det som om fjäll hade fallit från Sauls ögon, och han kunde se igen. Han lät genast döpa sig, och när han hade ätit, återfick han krafterna. Han stannade några dagar hos lärjungarna i Damaskus och började genast förkunna i synagogorna att Jesus är Guds son.

Responsoriepsalm Ps 117 (R. Mark 16:15)

R. Gå ut överallt i världen och förkunna evangeliet
eller: Halleluja.

Lova Herren, alla hedningar,
prisa honom, alla folk. R.

Ty hans nåd är väldig över oss,
och Herrens sanning varar i evighet. R.

Halleluja Joh 6:56

V. Den som äter mitt kött och dricker mitt blod
förblir i mig och jag i honom.

Evangelium Joh 6:52–59

Vid den tiden började judarna tvista med varandra om hur Jesus kunde ge dem sitt kött att äta. Jesus svarade: »Sannerligen, jag säger er: om ni inte äter Människosönens kött och dricker hans blod, äger ni inte livet. Den som äter mitt kött och dricker mitt blod har evigt liv, och jag skall låta honom uppstå på den sista dagen. Ty mitt kött är verklig föda, och mitt blod är verklig dryck. Den som äter mitt kött och dricker mitt blod förblir i mig och jag i honom. Liksom den levande Fadern har sänt mig och jag lever genom Fadern, skall också den som äter mig leva genom mig. Detta är brödet som har kommit ner från himlen, ett annat bröd än det som fäderna åt. De dog, men den som äter detta bröd skall leva i evighet.« Detta sade han när han undervisade i synagogan i Kafarnaum.

LÖRDAG DEN 25 APRIL

S:T MARKUS, EVANGELIST
Fest

Läsning 1 Pet 5:5b–14

För er alla gäller: klä er i ödmjukhet mot varandra, ty *Gud står emot de högmodiga, men de ödmjuka ger han nåd*. Böj er alltså ödmjukt under Guds starka hand, så att han upphöjer er när tiden är inne, och kasta alla era bekymmer på honom, ty han sörjer för er.

Var nyktra och vaksamma. Er fiende djävulen går omkring som ett rytande lejon och söker efter någon att sluka. Håll stånd mot honom, orubbliga i tron. Kom ihåg att ni får utstå detsamma som alla era bröder här i världen. Men om ni nu får lida en kort tid skall Gud, som skänker all nåd och har kallat er till sin eviga härlighet genom Kristus, upprätta er, stödja er och ge er fasthet. Hans är makten i evighet, amen.

Genom Silvanus, som jag vet är en pålitlig broder, skriver jag dessa korta rader för att stärka er och för att bekräfta att här verkligen är fråga om Guds nåd, som ni skall stå fasta i. Församlingen i Babylon, utvald liksom ni, och min son Markus hälsar er. Hälsa varandra med kärlekens kyss. Frid åt er alla som lever i Kristus.

Responsoriepsalm Ps 89:2–3, 6–7, 16–17 (R. jfr 2a)

R. Om Herrens nåd vill jag evigt sjunga *eller* Halleluja.

Jag vill sjunga om Herrens nådegärningar i evighet
och förkunna din trofasthet från släkte till släkte.

Jag bekänner: Din godhet varar i evighet,
din trohet står fast i himlen. R.

Herre, av himlarna prisas dina under
och i de heligas församling din trofasthet.

Ty vilken i skyn kan anses lik Herren,
vilken bland Guds söner kan liknas vid Herren? R.

Saligt det folk som vet vad jubel är,
de som vandrar, o Herre, i ditt ansiktes ljus.
De gläder sig ständigt åt ditt namn
och upphöjs genom din rättfärdighet. R.

Halleluja 1 Kor 1:23a, 24b

V. Vi förkunnar en Kristus som blivit korsfäst,
en Kristus som är Guds kraft och Guds vishet.

Evangelium Mark 16:15–20

Vid den tiden uppenbarade sig Jesus för de elva och sade till dem: »Gå ut överallt i världen och förkunna evangeliet för hela skapelsen. Den som tror och blir döpt skall räddas, men den som inte tror skall bli dömd. Dessa tecken skall följa dem som tror: i mitt namn skall de driva ut demoner, de skall tala nya tungomål, de skall ta ormar med sina händer, de skall inte bli skadade om de dricker dödligt gift, och de skall lägga sina händer på sjuka och göra dem friska.«

När herren Jesus hade talat till dem, blev han upptagen till himlen och satte sig på Guds högra sida. Men de gick ut och predikade överallt, och Herren bistod dem och bekräftade ordet genom de tecken som åtföljde det.

FJÄRDE PÅSKSÖNDAGEN DEN 26 APRIL

Första läsningen Apg 2:14a, 36–41

Petrus tog till orda och talade till dem som var i Jerusalem: »Hela Israels folk skall vara fast förvissat om att Gud har gjort honom till Herre och till Messias, denne Jesus som ni har korsfäst.«

Orden träffade dem i hjärtat, och de frågade Petrus och de andra apostlarna: »Bröder, vad skall vi göra?« Petrus svarade: »Omvänd er och låt er alla döpas i Jesu Kristi namn, så att ni får förlåtelse för era synder. Då får ni den helige Ande som gåva. Ty löftet gäller för er och era barn och alla dem långt borta som Herren, vår Gud, vill kalla.« Petrus vädjade till dem med många andra ord också, och han uppmanade dem: »Se till att ni blir räddade undan detta onda släkte.«

De som tog till sig hans ord lät döpa sig, och den dagen ökade de troendes antal med inemot tre tusen.

Responsoriepsalm Ps 23 (R. 1)

När responsoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 621. När den läses används följande text:

R. Herren är min herde, ingenting skall fattas mig
eller: Halleluja.

[Herren är min herde,
ingenting skall fattas mig.]
Han för mig i vall på gröna ängar,
han låter mig vila vid lugna vatten.
Han ger mig ny kraft
och leder mig på rätta vägar,
sitt namn till ära. R.

Inte ens i den mörkaste dal
fruktar jag något ont,
ty du är med mig,
din käpp och din stav gör mig trygg. R.

Du dukar ett bord för mig
i mina fienders åsyn,
du smörjer mitt huvud med olja
och fyller min bågare till brädden. R.

Din godhet och nåd skall följa mig
varje dag i mitt liv,
och Herrens hus skall vara mitt hem
så länge jag lever. R.

Andra läsningen 1 Pet 2:20b–25

Om ni står ut med att misshandlas när ni har gjort rätt, då är det något stort i Guds ögon. Det är vad ni har kallats till, ty också Kristus led, för er skull, och gav er ett exempel för att ni skall följa i hans fotspår. *Han begick inte någon synd, och svek fanns inte i hans mun.* Han svarade inte med skymford när han skymfades. Han svarade inte med hotelser när han fick lida. Han överlät sin sak åt honom som dömer rättvist. Våra synder bar han i sin egen kropp upp på träpålen, för att vi skulle dö bort från synden och leva för rättfärdigheten. Genom hans sår har ni blivit botade. Ni var som vilsegångna får, men nu har ni vänt tillbaka till era själars herde och vårdare.

Halleluja Joh 10:14

V. Jag är den gode herden, säger Herren;
jag känner mina får, och de känner mig.

Evangelium Joh 10:1–10

Vid den tiden sade Jesus: »Sannerligen, jag säger er: den som inte går in i fårfållan genom grinden utan klättrar in på ett annat ställe, han är en tjuv och en rövare. Men den som går in genom grinden är fårens herde. För honom öppnar grindvakten, och fåren hör hans röst, och han ropar på sina får med deras namn och för ut dem. När han har släppt ut sina får går han före dem, och fåren följer honom därför att de

känner igen hans röst. Men en främling följer de inte, utan springer ifrån honom, därför att de inte känner igen främmande röster.« Denna bild använde Jesus när han talade till dem, men de förstod inte vad han menade.

Sedan sade Jesus: »Sannerligen, jag säger er: jag är grinden in till fåren. Alla som har kommit före mig är tjuvar och rövare, men fåren har inte lyssnat till dem. Jag är grinden. Den som går in genom mig skall bli räddad. Han skall gå in och han skall gå ut, och han skall finna bete. Tjuven kommer bara för att stjäla, slakta och döda. Jag har kommit för att de skall ha liv, och liv i överflöd.«